

Отъ това всмукване въ земята и, отчасти, отъ смѣсване съ странични вещества, водата на повърхността на земята постоянно се губи. Между това, водата не само съставлява най-важната частъ отъ всички живи тѣла (70%), животни и растения, но въ видъ на пара въ атмосферата тя се явява, тъй да се каже, главно условие за цѣлия животъ на земята. На 200 молекули кислородъ и азотъ въ въздуха се пада, може би, една молекула водна пара, но затова пъкъ тя притежава 80 пѣти повече енергия да поглѣща и запазва топлината, която получава отъ слънцето, отколкото останалитѣ 200, взети заедно.

Намали ли се числото на тия невидими молекули водни пари въ атмосферата, — и нашата земя ще стане необитаема, безъ да се гледа на наличността на кислорода; всички мѣста, даже екваториялнитѣ, ще се лишатъ веднага отъ топлината, която дава животъ и ще се превърнатъ въ еднообразни, мъртви хладни пустини. Температурата на въздуха ще се приближи къмъ 273°, подъ нулата, т. е. до тая температура, до която би отишла нашата планета, ако изчезнѣха отъ нея воднитѣ пари.

Такъвъ печаленъ край за нашата земя е, не само възможенъ, но е и неизбѣженъ, ако не ѝ е сждено да умре отъ случайна смъртъ по-рано, понеже не само воднитѣ пари, но и кислородътъ и азотътъ постоянно се намаляватъ въ атмосферата.

И тъй, най-вѣроятно е, че нашата планета ще загине отъ замръзване. Впрочемъ, тази участъ застрашава и цѣлата наша планетна система, понеже цѣлата тя се намира въ зависимостъ отъ слънцето, а нашето лжечзарно свѣтило, въ края на краищата, напимѣръ следъ 25—30 милиона години неизбѣжно ще угасне. Тогава земята ще стане печална гробница, безмълвно въртяща се около угасналото червеникаво свѣтило. Последното човѣческо семейство ще умре въ екваториалната областъ, станала на свой редъ полярна, отъ студъ.

Най-после, слънцето съвършено ще угасне и нашата мъртва планета ще продължава да се върти, въ формата на черна топка, около друга, така сжщо, черна топка. Разбира се, следъ 20, 30, 100 милиона години, всичко въ свѣта ще дойде въ порядъкъ, точно тъй, както 20, 30, 100 години по-рано всичко е дошло до тоя порядъкъ, въ който се намира сега.

Бждащата вселена — това ще е нейното минало и не може да има за нея ни край, нито начало, защото природата всѣкога има въ запасъ неизчерпаеми сили за възраждане. Всичко се измѣня, всичко се превръща, но нищо не се унищожава. И слънцето и свѣтлината отново ще се възродятъ изъ своята пепель!